

Fatih İle Sohbet

– nizamettin-u · 14 Ocak 2010

Fatih geldi yanıma, biraz oturacağız,
Fatih kim mi? Öğretmen, genç ve yağız,
Arıyormuş kendine, annesi gibi düzgün bir kızcağız,
Dedim! Pembe hayaller kurma Fatihim.

Annen, değer yargısı olan toplumun içinden geçti,
Osmanlı kültürüyle, Türk kültürüyle yetişti,
Kişiliğini seçerken, aldığı terbiyeyle seçti,
Öyle biri varsa hiç durma Fatihim.

Aşılandı artık kızlar batının kültürüyle,
Sokaklarda öpüşenleri görmez misin sürüyle,
Dedim everelim seni şehir görmemiş bir huriyle,
Olmaz dedi, teklifimi yere vurma Fatihim.

Bazen çok kızar, sövmekten hicap duyarsın,
İçine atarsın, susarsın, strese doyarsın,
Gün gelir onun sana sövdüğünü duyarsın,
O zaman eşyaları döküp, kırma Fatihim.

Sünnet değil mi dedi usta evlilik,
Fatihçğim biz sana evlenme mi dedik.
Evleneceksin, ne son olacaksın nede ilk,
O kadar da kafanı fazla yorma Fathim.

Dedim kadınlar senden hesap sormak ister,
Seni avcuna almak, yular vurmak ister,
Kısacası üzerinde hakimiyet kurmak ister,
Bunları başında bil, sonradan sorma Fatihim.

Ne dese iyi, demez mi çıkıp benim karşıma,
Onları yapması, ya gidiyorsa benim hoşuma,
Dedim, o zaman niye konuşuyoruz boşuna,
Böyle sözlerle beni kırma Fatihim.

Nizamettin ÜNLÜ